

ΙΝΤΑΛΩΣ ΝΑ ΣΕ ΞΙΧΑΣΩ ΛΕΜΕΣΟΣ

ΕΛΛΗ ΠΑΤΟΝΙΔΟΥ

ΡΕΦΡΑΙΝ

Αθθυρούμαι τότες πούμαστιν μιτσιοί στην Λεμεσό
εβουρούσαν οι ροκόλοι τες κορούες ταπισον
τζιαι που τα ποδηλατούθκια
επετάσαν τους λουούθκια
τζι εσιονόνναν οι κοκόνες το γελούν το γρουσό.

Αθθυρούμαι τον μανναβην, τον ψουμάν, τον παγωτάρην
στα αμαξούθκια την πρμαθήκειαν να πουλούν
Αθθυρούμαι τον χαρηήν τζιαι τον Τζυηρήν τον αμαξάρην
την ζιβάναν του παηπου μου να ρουφούν.

Αθθυρούμαι τες στετέδες που καθούνταν στα καντουνια
με πιπιλλαν εις το σιέριν τζιαι σμιλίν
τζιαι κοντά τους τ άγγονούθκια οπως τα φιλικουτούνια
να ζητουν για μπακκιρούαν για φιλίν.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Αθθυρούμαι τότες πούμαστιν μιτσιοί στην Λεμεσό
εβουρούσαν οι ροκόλοι τες κορούες ταπισον
τζιαι που τα ποδηλατούθκια
επετάσαν τους λουούθκια
τζι εσιονόνναν οι κοκόνες το γελούν το γρουσό.

Αθθυρούμαι τον Κιαζίμην με τα φκιόρα στο καλάθιν
που την άλλην αθθυρούμαι τον πελλον τον Αρκοντήν
αν τον έβρισκεν ομηρός του, Παναία μου, εχάθην
αφε σβήσε έπαιζεν τον καζαντίν.

Ινταλως να σε Ξιχάσω, Λεμεσός μου του πενήντα
ετσι που εμοσκολόας γιασουριά.
Τζιαι τωρα που περπατούμεν για καλά στο ενενήντα
αναπνέουμεν πεζίνες τζιαι καπνιά

ΡΕΦΡΑΙΝ

Αθθυρούμαι τότες πούμαστιν μιτσιοί στην Λεμεσό
εβουρούσαν οι ροκόλοι τες κορούες ταπισον
τζιαι που τα ποδηλατούθκια
επετάσαν τους λουούθκια
τζι εσιονόνναν οι κοκόνες το γελούν το γρουσό.